

РЕШЕНИЕ

№ 2285

гр. София, 07.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 07.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Галин Несторов

Веселина Женаварова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора НИКОВА, като разгледа дело номер **11231** по описа за **2013** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от пълномощник на председателя на Комисията за публичен надзор над регистрираните одитори (КПНРО), против Решение от 11.10.2013 г., постановено по НАХД № 4627/2013 г. на Софийския районен съд, НО, 3^{-ти} състав. С решението е отменено издаденото от касатора Наказателно постановление № 002/19.02.2013 г., с което на М. П. Т.–регистриран одитор, Д. № 0033 от списъка на Института на дипломираните експерт – счетоводители, на основание чл. 41, ал. 1, т. 3 от Закона за независимия финансов одит е отнето правото да извършва независим финансов одит за срок от две години.

Касаторът, с изложените в жалбата доводи дефинира решението на СРС като неправилно – касационно основание, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1, вр. ал. 2 НПК, излагайки подробни доводи, с които възразява против мотивите на въззивното решение. Искането е то да бъде отменено, и да бъде потвърдено наказателното постановление. В съдебното заседание пред настоящата инстанция, посредством юрисконсулт поддържа жалбата.

Ответникът, защитаван от упълномощен адвокат оспорва касационната жалба. Представен е и писмен отговор на същата.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за носователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

К. съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

М. П. Т.–регистриран одитор е наказан с отнемане на правото да извършва независим финансов одит за срок от две години, поради това, че, изпълнявайки ангажменти за независим финансов одит за 2011 г. на [фирма] и на дъщерни дружества (пет на брой), не е изпълнил изискуемите одиторски процедури и не е изготвил одиторски доказателства за резултатите от тях, нарушавайки по този начин разпоредбата на чл. 33, ал. 1, т. 11 от Закона за независимия финансов одит.

Според районния съд, извършването на всяко едно от детайлно описаните в НП нарушения се доказва с проверените и обсъдени по време на съдебното следствие писмени и гласни доказателства. Решението си да отмени наказателното постановление Съдът е мотивирал с неспазване от страна на наказващия административен орган, на изискването за форма на постановлението (чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН), понеже не са посочени дати и място на извършване на всяко едно от нарушенията, както и с несъобразяване с изискването, за всяко нарушение да се налага отделно наказание.

Въззивното решение е неправилно и подлежи на отмяна.

Сред задълженията на регистрираните одитори, регламентирани с чл. 33, ал. 1 ЗНФО е и това (т. 11), извършвайки независим финансов одит, да спазва Международните одиторски стандарти. Целта на Международен одиторски стандарт (М.) 570 „Действащо предприятие”, цитиран в процесното НП е „да установи стандарти и да предостави насоки относно отговорността на одитора при одита на финансовите отчети във връзка с принципа-предположение за действащо предприятие, използван при изготвянето на финансовите отчети, включително разглеждане преценката на ръководството за възможността на предприятието да продължи да функционира като действащо предприятие”. Изброените в постановлението шест отделни одиторски процедури, които не е изпълнил М. Т., в качеството си на надлежно регистриран одитор са част от изискуемите по М. процедури, поради което не се касае за шест отделни състава на административни нарушения, както счита въззивният съд. С изчерпателното им изброяване наказващият орган е изпълнил задължението си да конкретизира административнонаказателното обвинение, което предявява на лицето, издавайки наказателното постановление. От друга страна, неспазването буквално, на изискването на чл. 57, ал. 1, т. 5, предл. второ ЗАНН, за посочване в НП на дата и място на извършване на нарушението, не определя постановлението като незаконосъобразно, само на това основание. Всеки един от реквизитите, изброени в чл. 57, ал. 1 ЗАНН способства лицето да разбере, извършването на какво нарушение му е вменено. Цялостното съдържание на НП (описание на нарушението,

обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават, цитиране на материалноправните разпоредби, които са нарушени) създава ясна и недвусмислена представа относно нарушението като цяло. Изпълнителното деяние, осъществяващо от обективна страна състава на конкретното нарушение не представлява еднократен акт (действие и/или бездействие), а е резултат от взаимно свързани действия, които регистрираният одитор дължи да извърши, спазвайки специалните разпоредби, регламентиращи специфичната дейност. В процесния случай, липсата на дата и място на извършване на нарушението не може да разколебае точната преценка на санкционираното лице, досежно административнонаказателното обвинение, по такъв начин, че да засегне правото му да се защити.

В административнонаказателното производство, както е признал и въззивният съд, не са допуснати съществени нарушения на установените в ЗАНН процесуални правила. Районният съд обаче е постановил неправилно решение, което подлежи на отмяна. Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 1 и чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, X.^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 11.10.2013 г. по НАХД № 4627/2013 г. на Софийския районен съд, НО, 3^{-ти} състав и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА издаденото от председателя на Комисията за публичен надзор над регистрираните одитори Наказателно постановление № 002/19.02.2013 г.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.